

Jézus a tanítványaival az utolsó vacsorán. Ez az utolsó (páska)vacsora Jézus földi életében, és egyben az utolsó előkép Jézus áldozatára. Itt már az új szövetséget jelenti be, ami ténylegesen az Ő testének és vérének odaadásával születik meg. „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre”: már nem előkép arra, hogy hogyan fog megszabadítani az Úr, hanem bizonyágtétel arról, hogy megszabadított.

„Míg eljön az Isten országa” (16.18). Az új szövetséggel együtt Isten országa hirdettetik (Lk 16,16). Az, hogy Jézus Krisztus ott „újonnan eszik és iszik” (Mt 26,29; Mk 14,25), ugyancsak emlékezés és bizonyágtétel lesz arról, hogy mit tett Ő, és ezt látva dicsérni fogjuk Őt, mint a megöletett Barányt.

A tanítványok még nincsenek készen. Egyrészt bizonytalanok: „ki az, aki ezt meg fogja tenni” (elárulni Jézust). Másrészt egymásra néznek: „ki a nagyobb”. Jézus válasza: az, aki szolgál. Ne egymásra nézzünk, hanem Órá, aki szolgál és életét adja váltságul sokakért.

A tanítványokra is vár Isten országa. Jézus Krisztus nemcsak megszerezte ezt az országot, hanem Ő az út oda. Akik eddig „megmaradtak vele kísértéseiben”, most Őrajta, az Úton kell maradniuk. Eddig is hitre volt szükségük ahhoz, hogy megmaradjanak vele: „mi elhittük és megismertük, hogy Te vagy a Krisztus” (Jn 6,69), ezért maradtak vele. Erre a hitre volt szükségük ezután is, és erre van szükségünk nekünk is.

Ez az a hit, ami fontos, hogy „el ne fogyatkozzék”. Ezért könyörgött Jézus – értünk is, mert minket is „kikért a Sátán”. Nemcsak arra kísért, hogy kövessünk el valamilyen bűnt, hanem arra, hogy forduljunk el az Úrtól, veszítsük el a hitünket. Megrostál minket: a rostán kihullanak a kisebb szemek, az, ami nem búza, hanem szemét. Megráz minket: zűrzavart támaszt körülöttünk, nem tudjuk, merre van előre, hátra, fel, le. Rázás közben egymáshoz is ütődünk: konfliktusok, ellentétek lesznek hívők között, csalódunk egymásban. Aggódhat a hívő: nem fogok kihullani, elég „nagy szem” vagyok, elég nagy a hitem?

„Kicsinyhitűek” vagyunk (6,30; 8,26; Mt 14,31 stb.), így mi is kihullhatnánk, amikor a Sátán rázza a rostát. „De én könyörögtem érted, hogy el ne fogyatkozzék a hited.” Ez tart fenn minket. „Drága hitet nyertünk” (2Pt 1,1) Istentől, és Ő maga vigyáz arra. – „A Sátán kikért *titeket* (mindenkit)... könyörögtem *érted* (Péterért)”. Péterrel közli ezt, mert neki nemsokára nagy szüksége lesz erre. Nem fogy el a hite, akkor sem, ha egy ideig „úgy érzi”. Amikor megtagadja Őt, nem tud a szeme előtt maradni, kimegy és sír. Amikor megjelenik neki a feltámadott Úr, már örül a többiekkel (Jn 20,20). Megmaradt a hite, az Úr Jézushoz való ragaszkodása. Elfogadta tőle a bocsánatot és a feladatot (Jn 21,15–19).

A mi hitünket is támadja a Sátán, és mi is érezhetjük úgy, hogy „elfogyott”. Lehet, hogy mi is kimegyünk sírni, imádkozni sem tudunk, vagy azt gondoljuk, Isten nem hallja. De Jézus könyörgött értünk is. Legyen nyitott a szemünk és a fülünk arra, amikor Ő megjelenik és szól nekünk. Nekünk is van mondanivalója, velünk is ki akarja mondani, hogy „igen, Uram, Te tudod, hogy szeretlek”, és nekünk is feladatot akar adni.

„Ha majd megtérsz, erősítsd testvéreidet”: ez a megtérés az, amikor a hívő, aki eddig „kint volt és sírt”, mert úgy gondolta, nincs hite, nincs kapcsolata az Úrral, most meghallja Őt, odamegy hozzá, örül az Úrnak és vele akar maradni. Az ilyennek szól: „erősítsd a testvéreidet”. Mondd nekik is, hogy Jézus könyörgött értük; hogy Isten megtart minket a „rostán” is; hogy Isten országa eljön és mi oda bemehetünk, mert Jézus megváltott és nem hagy el, mert drágák vagyunk neki. Amiket neked megmutatott, ahogy kivezetett bűnökből, ahogy megtanított arra, hogyan lehetsz győztes a kísértések között, hogyan maradhatsz Istennek engedelmes, hogyan ne

ess kétségbe, ha „rázzák a rostát” – azt kell elmondanod a testvéreidnek is. Mert Jézus őket is meg akarja szólítani, és ezeken a bizonyágtételeken keresztül Őt hallhatják meg, és Ő maga erősíti meg a hitüket.

1Pt 5,10

A minden kegyelem Istene pedig, aki elhívott titeket Krisztusban az ő örök dicsőségére, miután rövid ideig szenvedtetek, maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni.